

Aligning Our Will with His

By Elder Ulisses Soares
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Afstemning af vores vilje med hans

Ældste Ulisses Soares
De Tolv Apostles Kvorum

October 2024 general conference

Following the Lord's will in our life will enable us to find the most precious pearl in the world—the kingdom of heaven.

On a certain occasion, the Savior spoke of a merchant man who was searching for “goodly pearls.” During the merchant man’s search, he found one “of great price.” However, in order to acquire the magnificent pearl, this man had to sell all his possessions, which he promptly and joyfully did.

Through this short and thoughtful parable, the Savior beautifully taught that the kingdom of heaven is likened unto a priceless pearl, truly the most precious treasure that should be desired over all else. The fact that the merchant instantly sold all his possessions to obtain that valuable pearl clearly indicates that we should align our mind and desires with the will of the Lord and willingly do everything we can during our mortal journey to attain the eternal blessings of God’s kingdom.

To be worthy of this great reward, we certainly need, among other things, to give our best effort to set aside all self-centered pursuits and abandon any entanglement that holds us back from full commitment to the Lord and His higher and holier ways. The Apostle Paul refers to these sanctifying pursuits as “hav[ing] the mind of Christ.” As exemplified by Jesus Christ, this means “[doing] always those things that please [the Lord]” in our lives, or as some people say nowadays, this is “doing what works for the Lord.”

In a gospel sense, “[doing] always those things that please [the Lord]” relates to submitting our will to His will. The Savior thoughtfully

Når vi følger Herrens vilje i vores liv, vil vi blive i stand til at finde den mest dyrebare perle i verden – himmeriget.

I en lignelse talte Jesus om en købmand, der søgte efter »smukke perler«. Under købmandens søgen fandt han en »særlig kostbar perle«. Men for at kunne erhverve sig den storslåede perle måtte denne mand sælge alle sine ejendele, hvilket han straks og glædeligt gjorde.

Gennem denne korte og tankevækkende lignelse belærte Frelseren smukt om, at himmerigetsammenlignes med en uvurderlig perle, i sandhed den mest dyrebare skat, som man bør ønske sig frem for alt andet. Det faktum, at købmanden øjeblikkeligt solgte alle sine ejendele for at få fat i den værdifulde perle, tilkendegiver tydeligt, at vi bør afstemme vores sind og ønsker med Herrens vilje og villigt gøre alt, hvad vi kan på vores jordiske rejse, for at opnå de evige velsignelser i Guds rige.

For at blive værdige til denne store belønning må vi blandt andet gøre vores bedste for at tilsidesætte alle selvcentrerede bestræbelser og opgive enhver forvikling, der tilbageholder os fra at forpligte os fuldt ud til Herren og hans højere og helligere veje. Apostlen Paulus omtaler disse helliggørende bestræbelser som at have »Kristi tanker«. Som Jesus Kristus eksemplificerede betyder det, at vi altid »gør ... det, der er godt i [Herrens] øjne« i vores liv, eller som nogle mennesker siger i dag: »At gøre det, der virker for Herren.«

I evangelisk forstand handler »altid [at gøre] det, der er godt i [Herrens] øjne« om at underkaste vores vilje hans. Frelseren underviste efter-

taught the importance of this principle while instructing His disciples:

“For I came down from heaven, not to do mine own will, but the will of him that sent me.

“And this is the Father’s will which hath sent me, that of all which he hath given me I should lose nothing, but should raise it up again at the last day.

“And this is the will of him that sent me, that every one which seeth the Son, and believeth on him, may have everlasting life: and I will raise him up at the last day.”

The Savior achieved a perfect and divine level of submission to the Father by allowing His will to be swallowed up in the Father’s will. He once said, “And he that sent me is with me: the Father hath not left me alone; for I do always those things that please him.” In teaching the Prophet Joseph Smith about the anguish and agonies of the Atonement, the Savior said:

“For behold, I, God, have suffered these things for all, that they might not suffer if they would repent; ...

“Which suffering caused myself, even God, the greatest of all, to tremble because of pain, and to bleed at every pore, and to suffer both body and spirit—and would that I might not drink the bitter cup, and shrink—

“Nevertheless, glory be to the Father, and I partook and finished my preparations unto the children of men.”

During our sojourn in mortality, we often wrestle with what we think we know, what we think is best, and what we assume works for us, as opposed to comprehending what Heavenly Father actually knows, what is eternally best, and what absolutely works for children within His plan. This great wrestle can become very complex, especially considering the prophecies contained in the scriptures for our day: “This know also, that in the last days ... men shall be lovers of their own selves, ... lovers of pleasures more than lovers of God.”

One sign that indicates fulfillment of this prophecy is the current growing trend in the world, adopted by so many, of people becoming consumed with themselves and constantly proclaiming, “No matter what, I live my own truth or I do what works for me.” As Paul the Apostle said, they “seek their own, not the things which are Jesus Christ’s.” This way of thinking is often

tænksomt om vigtigheden af dette princip, da han belærte sine disciple:

»For jeg er kommet ned fra himlen, ikke for at gøre min egen vilje, men hans vilje, som har sendt mig.

Og hans vilje er, at jeg ikke skal miste noget af alt det, han har givet mig, men oprejse det på den yderste dag.

For min faders vilje er, at enhver, som ser Sønnen og tror på ham, skal have evigt liv, og jeg skal oprejse ham på den yderste dag.«

Frelseren opnåede et fuldkomment og guddommeligt niveau af indordning under Faderen ved at lade sin egen vilje blive opslugt i Faderens vilje. Han sagde engang: »Og han, som har sendt mig, er med mig; han har ikke ladet mig alene, for jeg gør altid det, der er godt i hans øjne.« Da Frelseren underviste profeten Joseph Smith om forsoningens kvaler og pinsler, sagde han:

»For se, jeg, Gud, har lidt dette for alle, for at de ikke skal lide, hvis de vil omvende sig ...

hvilken lidelse fik mig, selv Gud, den største af alle, til at skælve af smerte og til at bløde fra hver pore og til at lide på både legeme og ånd – og jeg ønskede, at jeg ikke skulle drikke det bitre bæger, men undlade det –

dog, æret være Faderen, så drak jeg og fuldendte mine forberedelser for menneskenes børn.«

Under vores rejse på jorden kæmper vi ofte med det, vi tror, vi ved, og det, vi tror, er bedst, og det, vi formoder, der virker for os, i stedet for at forstå, at vor himmelske Fader faktisk ved, hvad der er evigt bedst, og hvad der absolut virker for børn i hans plan. Denne store kamp kan blive meget kompleks, særligt når man tænker på skriftens profetier for vore dage: »Men det skal du vide, at i de sidste dage ... vil mennesker blive egenkærlige ... de vil elske nydelser højere end Gud.«

Et tegn, der indikerer opfyldelse af denne profeti, er den stigende tendens i verden, som så mange tager til sig, hvor mennesker bliver opslugt af sig selv og hele tiden erklærer: »Jeg har min egen sandhed, eller jeg gør det, der virker for mig.« Som apostlen Paulus sagde, så søger de »deres eget og ikke det, der hører Jesus Kristus til.« Den måde at tænke på retfærdiggøres ofte

justified as being “authentic” by those who indulge in self-centered pursuits, focus on personal preferences, or want to justify certain types of behavior that frequently don’t match God’s loving plan and His will for them. If we let our heart and mind embrace this way of thinking, we can create significant stumbling blocks for ourselves in acquiring the most priceless pearl that God has lovingly prepared for His children—eternal life.

While it is true that each of us travels an individualized discipleship journey on the covenant path, striving to keep our hearts and minds centered on Christ Jesus, we need to be careful and constantly vigilant to not be tempted to adopt this type of worldly philosophy in our life. Elder Quentin L. Cook said that “being sincerely Christlike is an even more important goal than being authentic.”

My dear friends, when we choose to let God be the most powerful influence in our life over our self-serving pursuits, we can make progress in our discipleship and increase our capacity to unite our mind and heart with the Savior. On the other hand, when we don’t allow God’s way to prevail in our life, we are left to ourselves, and without the Lord’s inspiring guidance, we can justify almost anything we do or don’t do. We can also make excuses for ourselves by doing things our own way, saying in effect, “I am just doing things my way.”

On one occasion, while the Savior was declaring His doctrine, some people, particularly self-righteous Pharisees, rejected His message and boldly declared that they were children of Abraham, implying that their lineage would grant them special privileges in the sight of God. That mentality led them to lean unto their own understanding and to disbelieve what the Savior was teaching. The Pharisees’ reaction to Jesus was clear evidence that their presumptuous attitude left no place in their hearts for the Savior’s words and God’s way. In response, Jesus wisely and courageously declared that if they were true covenant children of Abraham, they would do the works of Abraham, especially considering that the God of Abraham was standing before them and teaching them the truth at that very moment.

Brothers and sisters, as you can see, acting on these mental gymnastics of “what works for me” versus doing “what always pleases the Lord” is not a new trend that is unique to our day. It is an

som værende »autentisk« af dem, der giver sig hen til selvcentrerede bestræbelser, fokuserer på personlige præferencer, eller som ønsker at retfærdiggøre en adfærd, der ofte ikke stemmer overens med Guds kærlige plan og vilje for dem. Hvis vi lader vores hjerte og sind gribe af denne måde at tænke på, kan vi skabe betydelige anstødssten for os selv i tilegnelsen af den mest uvurderlige perle, som Gud så kærligt har forberedt til sine børn – evigt liv.

Selvom det er sandt, at vi hver især er på en individuel rejse som disciple på pagtsstien og stræber efter at holde vores hjerte og tanker centreret om Kristus Jesus, må vi altid være forsigtige og årvågne for ikke at blive fristet til at tage denne form for verdslig filosofi til os. Ældste Quentin L. Cook har sagt: »At være virkelig kristuslignende er et endnu vigtigere mål end at være autentisk.«

Mine kære venner, når vi vælger at lade Gud være den stærkeste indflydelse i vores liv frem for vores selviske bestræbelser, kan vi gøre fremskridt som disciple og øge vores evne til at forene vores sind og hjerte med Frelseren. Når vi på den anden side ikke lader Gud råde i vores liv, er vi overladt til os selv, og uden Herrens inspirerende vejledning kan vi retfærdiggøre næsten alt, vi gør eller ikke gør. Vi kan også komme med undskyldninger ved at gøre tingene på vores egen måde og i realiteten sige: »Jeg gør bare tingene på min måde.«

Da Frelseren ved en lejlighed forkyndte sin lære, var der nogle, særligt de selvretfærdige farisæere, der afviste hans budskab og frimodigt erklærede, at de var Abrahams børn, og antydede derved, at deres slægtslinje gav dem særlige privilegier i Guds øjne. Den mentalitet førte til, at de støttede sig til deres egen forståelse og ikke troede på det, som Frelseren underviste om. Farisæernes reaktion på Jesus var et klart bevis på, at deres arrogante holdning ikke efterlod plads i deres hjerte til Frelserens ord og Guds måde. Som svar erklærede Jesus med visdom og mod, at hvis de var Abrahams sande pagtsbørn, ville de gøre Abrahams gerninger, især i betragtning af at »Abrahams Gud« stod foran dem og underviste dem i sandheden i netop det øjeblik.

Brødre og søstre, som I kan se, er denne mentale gymnastik om »det, der virker for mig« kontra »det, der er godt i Herrens øjne« ikke en ny tendens, der er unik for vor tid. Det er en æld-

age-old mentality that has crossed the centuries and often blinds the wise-in-their-own-eyes and confuses and exhausts many of God's children. This mentality is, in fact, an old trick of the adversary; it is a deceptive path that carefully leads God's children away from the true and faithful covenant path. While personal circumstances such as genetics, geography, and physical and mental challenges do influence our journey, in things that truly matter, there is an inner space where we are free to choose whether or not we will decide to follow the pattern the Lord has prepared for our life. Truly, "He marked the path and led the way, and ev'ry point [defined]."

As Christ's disciples, we desire to walk the path He marked for us during His mortal ministry. We not only desire to do His will and all that will please Him but also seek to emulate Him. As we strive to be true to every covenant we have entered into and live "by every word that proceedeth out of the mouth of God," we will be protected against falling victim to the sins and errors of the world—errors of philosophy and doctrine that would lead us away from those most precious pearls.

I have been personally inspired by how such spiritual submissiveness to God has impacted the lives of faithful disciples of Christ as they chose to do those things that work for and are pleasing in the sight of the Lord. I know a young man who was unsettled about going on a mission but felt inspired to go and serve the Lord when he listened to a senior leader of the Church sharing his own personal testimony and sacred experience of serving as a missionary.

In his own words, this young man, now a returned missionary, said: "As I listened to the testimony of an Apostle of the Savior Jesus Christ, I was able to feel of God's love for me, and I desired to share that love with others. At that moment I knew that I should serve a mission despite my fears, doubts, and concerns. I felt totally confident in the blessings and promises of God for His children. Today, I am a new person; I have a testimony that this gospel is true and that the Church of Jesus Christ has been restored on earth." This young man chose the Lord's way and became an example of a true disciple in every aspect.

A faithful young woman decided not to compromise her standards when she was asked to dress immodestly to fit into the business divi-

gammel mentalitet, der har krydset århundreder, og som ofte forblinder dem, der er vise i egne øjne, og forvirrer og udmatter mange af Guds børn. Denne mentalitet er faktisk et gammelt trick fra modstanderen; det er en bedragerisk sti, der omhyggeligt fører Guds børn væk fra den sande og trofaste pagtssti. Mens personlige omstændigheder såsom genetik, geografi og fysiske og mentale udfordringer påvirker vores rejse, er der i det, der virkelig betyder noget, et indre rum, hvor vi er frie til at vælge, om vi vil eller ikke vil følge det mønster, Herren har forberedt for vores liv. Ja, »han viste vej og gik den selv, forklarede' hvert et skridt«.

Som Kristi disciple ønsker vi at vandre ad den vej, han viste os under sin jordiske tjenestegerning. Vi ønsker ikke blot at gøre hans vilje og alt, der vil glæde ham, men vi forsøger også at være ligesom ham. Når vi stræber efter at være tro mod enhver pagt, vi har indgået, og efterleve »hvert ord, der udgår af Guds mund«, vil vi være beskyttet mod at blive offer for verdens synder og fejlslutninger – fejl i filosofier og læresætninger, der ville føre os væk fra disse mest dyrebare perler.

Personligt er jeg blevet inspireret af, hvordan en sådan åndelig underdanighed over for Gud har påvirket trofaste Kristi disciple, når de har valgt at gøre det, der virker for Herren, og det, der er godt i hans øjne. Jeg kender en ung mand, der var usikker på at tage på mission, men som følte sig inspireret til at tjene Herren, da han lyttede til en højtstående leder i Kirken bære sit personlige vidnesbyrd og fortælle om sin hellige oplevelse med at tjene som missionær.

Med sine egne ord sagde denne unge mand, der nu er hjemvendt missionær: »Da jeg lyttede til en af Frelseren Jesu Kristi apostles vidnesbyrd, kunne jeg mærke Guds kærlighed til mig, og jeg ønskede at dele den kærlighed med andre. I det øjeblik vidste jeg, at jeg skulle tage på mission på trods af frygt, tvivl og bekymringer. Jeg følte mig fuldstændig sikker på Guds velsignelser og løfter til sine børn. I dag er jeg et nyt menneske. Jeg har et vidnesbyrd om, at dette evangelium er sandt, og at Jesu Kristi Kirke er blevet genoprettet på jorden.« Denne unge mand valgte Herrens vej og blev et eksempel på en sand discipel i enhver henseende.

En trofast ung kvinde valgte ikke at gå på kompromis med sine standarder, da hun blev bedt om at klæde sig usømmeligt for at passe ind

sion of the fashion company where she worked. Understanding that her body is a sacred gift from our Heavenly Father and a place where the Spirit can dwell, she was moved to live by a standard higher than the world's. She not only gained the confidence of those who saw her living by the truth of the gospel of Jesus Christ but also preserved her job, which for a moment was in jeopardy. Her willingness to do what was pleasing in the sight of the Lord, rather than what worked for the world, gave her covenant confidence amidst difficult choices.

Brothers and sisters, we are constantly confronted by similar decisions in our daily journey. It takes a courageous and a willing heart to pause and pursue an honest and meek introspection to acknowledge the presence of weaknesses of the flesh in our life that may impede our ability to submit ourselves to God, and ultimately decide to adopt His way rather than our own. The ultimate test of our discipleship is found in our willingness to give up and lose our old self and submit our heart and our whole soul to God so that His will becomes ours.

One of the most glorious moments of mortality occurs when we discover the joy that comes when doing always those things that “work for and please the Lord” and “what works for us” become one and the same! To decisively and unquestioningly make the Lord's will our own requires majestic and heroic discipleship! At that sublime moment, we become consecrated to the Lord, and we totally yield our wills to Him. Such spiritual submissiveness, so to speak, is beautiful, powerful, and transformational.

I testify to you that following the Lord's will in our life will enable us to find the most precious pearl in the world—the kingdom of heaven. I pray that each of us, in our time and turn, will be able to declare, with covenant confidence, to our Heavenly Father and Savior Jesus Christ that “what works for Thee works for me.” I say these things in the sacred name of the Savior Jesus Christ, amen.

i afdelingen i det modefirma, hvor hun arbejdede. Hun forstod, at hendes legeme er en hellig gave fra vor himmelske Fader og et sted, hvor Ånden kan dvæle, og hun blev inspireret til at leve efter en standard, der var højere end verdens. Hun vandt ikke blot tillid fra dem, der så hende efterleve Jesu Kristi evangeliums sandhed, men bevarede også sit job, som for en stund havde været i fare. Hendes villighed til at gøre det, der var godt i Herrens øjne, frem for det, der virkede for verden, gav hende en pagtstillid midt i svære valg.

Brødre og søstre, vi bliver hele tiden konfronteret med lignende valg på vores daglige rejse. Det kræver et modigt og et villigt hjerte at stoppe op og foretage en ærlig og sagtmodig selvransagelse for at erkende tilstedeværelsen af kødets svagheder i vores liv, som kan hæmme vores evne til at underkaste os Gud, og i sidste ende at beslutte os for at tage hans vej frem for vores egen. Den ultimative prøve på vores hengivenhed som disciple findes i vores villighed til at give slip på vores gamle jeg og underkaste vores hjerte og sjæl Gud, så hans vilje bliver vores.

Et af livets herligste øjeblikke er, når vi opdager den glæde, der kommer, når »det, der virker for Herren og er godt i hans øjne« og »det, der virker for os« bliver ét og samme! Hvis vi målrettet og uden at tvivle vil gøre Herrens vilje til vores egen, kræver det majestætisk og heroisk discipelskab! I det storslåede øjeblik helliger vi os Herren, og vi overgiver fuldstændigt vores vilje til ham. En sådan så at sige åndelig underdanighed er smuk, kraftfuld og transformerende.

Jeg vidner for jer om, at når vi følger Herrens vilje i vores liv, vil vi blive i stand til at finde den mest dyrebare perle i verden – himmeriget. Jeg beder til, at vi hver især til rette tid med pagtstillid vil være i stand til at erklære for vor himmelske Fader og vor Frelser Jesus Kristus, at »det, der virker for dig, virker for mig«. Jeg siger dette i Frelserens, Jesu Kristi, hellige navn. Amen.